

Bogár László: WiFidesz

2014 november 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A taxisblokád huszonnegyedik évfordulójára id?zítve újabb polgárháborús kísérlet zajlott le Magyarországon.

Ráadásul az is különös egybeesés, hogy akkor is egy „kommunikációs” ágazathoz, a mindenkit érint? közlekedéshez kapcsolódó „árintézkedés”, illetve az ebb?l származó elosztási konfliktus volt az ürügy.

A kormány visszavonta az internetadóra vonatkozó javaslatát, mégis érdemes kicsit eltöprengeni a történteken. Az ügy nyomán kialakult örvénylések legalább két rétegb?l állnak. Az egyik a politikai konfliktus, a nyílt hatalmi összecsapás, az alig leplezett polgárháborús kísérlet. A másik, ami akár egy „szakmai” réteg is lehetne, az adó, illetve adózás kérdése. A két réteget az kapcsolja össze, hogy itt egy önmagán messze túlmutató, szimbolikus ügyr?l van szó.

Az internet a nyugatias modernitás, a „globalizáció” szimbóluma, és ami ezzel egyet jelent, az ultraliberális eszmék legf?bb terjeszt?je. Olyan mez? tehát, amelyben eleve túlreprezentált a „birodalom”, és így mindennek a jelentését ez határozza meg. Ezen a hadszíntéren vagy inkább „aknamez?n” éppen ezért igen körültekint?en illene viselkedni, mert eleve azoknak a rétegeknek a legf?bb élettere, amelyek a legkevésbé sem rokonszenveznek mindazzal, amit a Fidesz nemzetstratégiájának nevezhetünk.

Nem is kell különösebb er?feszítés ahhoz, hogy az internet megadóztatása mint a „szabadság” elleni merénylet önkényuralmi aktusa legyen bemutatható. Elég arra gondolnunk, hogy az elmúlt évtized olyan „csinált forradalmai”, mint az „arab tavasz”, a „színes forradalmak” a volt szovjetköztársaságokban, vagy éppen a most Kína destabilizálása érdekében Hongkongban megszervezett „eserny?s forradalom” fed?nev? felkelés, az internet korszakában mind-mind a birodalmi hatalomgyakorlás egyértelm? eszköze. (Az Economist egyik 2012-es címlapja ki is fecsegte ezt az egyszer? összefüggést, amikor négy személyt mutatott be összekapaszkodva. Delacroix híres festményének fedetlen kebl? n?alakját, majd a hatvannyolcas nemzedék egy tagját, egyik kezében Molotov-koktéllal, a másikban virággal, Lech Walesát, az 1980-as lengyel „csinált forradalom” vezéralakját, és végül korunk h?sét, a twitterez? huszonévest, aki éppen lazán forradalmat szervez, persze abszolút „spontán” szabadságvágytól hajtva.) A „világcsend?ri” szerep napjainkban éppen a korlátlan szabadság szimbólumaként m?köd? internet segítségével látható el a leghatékonyabban, mert a világháló lett a legnagyobb hatású „planetáris csúcsfegyver”. Attól annyira hatékony, hogy látszólag a szabadság korlátlan megvalósulása, de valójában a liberalizmus szabadságeszményének professzionális csapdája.

Az eszmék korlátlan szabad áramlásában ugyanis a pusztító gondolatok minden másnál sokkal sikeresebben terjednek. Ennek f? oka, hogy az egész nyugati modernitás lételméleti lényege a reneszánsz „carpe diem” jelmondata óta a pillanatnak élés, az érzéki gyönyöröket kiváltani képes „anyag” korlátlan felhalmozására való törekvés mint egyetlen lehetséges életcél. Az internet gigantikus valóságshow-ként m?ködik tehát, s elképeszt? el?nyben van minden ezt szolgáló gondolat. Ráadásul a blog intézményének zseniális kiagyalásával tökéletesen személytelenné és a szó legszorosabb értelmében felel?tlenné tehet? ez a permanens lelki, erkölcsi, szellemi pusztítás.

Olyan spirituális öngerjeszt? örvénylésr?l van szó, amelynek lényege, hogy a legalacsonyabb szellemi szint a „globális minimál-én” vagy konzumidióta hamis öntudattal „feltankolva” korlátlan hatalmat kap. Legalábbis látszólag, mert közben továbbra is csak silány eszköz, hisz a valóságos hatalom a „láthatatlan f?konstrukt?rnél” marad. Az úgynevezett közösségi oldalak – leginkább a Facebook – pedig arra szolgálnak, hogy a „minimál-én” jelentéktelenségét öncélú okoskodással, ostoba, fontoskodó fecsegéssel takarják el, és ezen keresztül a jelent?ségteljesség illúziójával váltsák fel.

Az internetadó tervezett bevezetése nyomán most kialakuló politikai helyzet egyébként kicsit hasonló ahhoz, mint ami a tandíj bevezetése idején volt, amikor szintén a legkényesebb szimbolikus kérdéshez nyúlt hozzá némileg átgondolatlanul a kormány. Ráadásul a kérdés, ha nem is azonos mértékben, de itt is mindenkit érint. A Fidesz legstabilabb társadalmi bázisát is, így a dolog politikailag talán minden eddigi kérdésnél nehezebben kommunikálható. Colbert francia pénzügyminiszter szerint az adóztatás olyan, mint a liba tollfosztása. Úgy kell(ett volna) csinálni, hogy a legkevesebb gágogást kiváltva jussunk a legtöbb tollhoz.

Az adó szükséges rossz, nincs méltányos, helyes, igazságos adó, mégis legalább erre kellene törekedni. Az adó olyan kényszer? szerz?dés az állam és polgárai között, amely csak akkor legitimálható, ha jogosságáról az állam valóban képes meggy?zni polgárait. Okulván a történésekb?l, ezt legalább utólag meg kellene tenni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló